

Posudek školitele na magisterskou diplomovou práci ROBERTA TROPKA
„Forest eternal? Endemic butterflies of the Bamenda Highlands, Cameroon, avoid close-canopy forest?“

Práce je předložena ve formě vědeckého rukopisu, sepsaného v jazyce anglickém pro časopis *Journal of Tropical Ecology*, kam byla v někdy před šesti týdny zaslána a odkud byla, po řádném recenzním řízení, neslavně vrácena.

To, věřím, nijak neubírá na kvalitě práce ani jejího autora. Začnu od práce, k autorovi se vyjádřím později.

Robert původně plánoval obhajovat magisterský titul se studií o vlivu technických rekultivací na spontánně se ustanovivší společenstva bezobratlých ve vápencových lomech. Tímto projektem, podpořeným mimo jiné Studentskou grantovou agenturou, navázal na svou práci bakalářskou (společenstva bezobratlých v *nevápencových* lomech). Během roku 2007 sebral velmi slušná data, část bezchybným způsobem zpracoval a data o motýlech, pavoucích a vyšších rostlinách dovedl na práh publikace. Věc ale – tradičně – zdržely skupiny, kde práce stála na externích determinátorech. Protože Robert nemínil obhajovat nedokončený projekt, narychlo připravil menší, nyní obhajovanou a tématicky odlišnou studii.

Ta standardním způsobem sleduje habitatovou vazbu tří endemických taxonů kamerunských Bamenda Highlands, přičemž ukazuje, že ani jeden z druhů není specialistou zapojeného tropického lesa – jeden naopak vyžaduje travnaté partie, druhí dva mozaikovou krajinu s křovinami a lemy. Design studie i terénní zpracování jsou bezezbytku Robertovy, se zpracováním dat jsem mu pomáhal jen minimálně, práce vyžadovala nesporné terénní úsilí a zároveň dokazuje magistrantovu schopnost naplánovat a uskutečnit kvantitativně laděnou studii ve složitých terénních podmínkách. Nemenší pochvalu si zaslouží práce s literaturou – student ve velmi krátké době pronikl do pro něj cizího tématu a nyní se v něm pohybuje, jako ryba ve vodě.

To, že práce narazila na odpor recenzentů, zjevně souvisí s jejím vyústěním – ukazuje, že uzavřené lesy nejsou jediným typem stanoviště, které si v afromontánní oblasti zaslouží naši ochranu. Mozaiková krajina, prapůvodně snad vytvořená velkými herbivory a později udržovaná člověkem, může mít pro uchování biologické rozmanitosti plně srovnatelný význam. Při obrovských intelektuálních a finančních zdrojích vrhaných do ochrany „tropických lesů“ musí tento typ úvah šlapat na ucho globálnímu ochrannářskému establishmentu; dissent je nutno udusit v zárodku, dříve než ohrozí staré stereotypy. I tak zůstávám optimistou, nějaký časopis Robertův článek nakonec otiskne.

Konečně se dostávám k Robertovi jako studentovi a kolegovi. Výše uvedené snad jasně ilustruje, že byl studentem mimořádně samostatným, obětavým, cílevědomým a zdravě ambiciózním, současně ale praktickým a férovým. Hlavně ale, umí dotahovat projekty do konce. Udělal jsem s ním prostě mimořádné štěstí. Kromě výše zmíněných aktivit dokázal výsledky své *bakalářské* práce publikovat ve dvou časopiseckých příspěvcích (jeden v čas. s IF), je spoluautorem 1 článku v *Biological Conservation*, a v podstatě už nyní vede malý neformální tým, který ode mne přebral agendu postindustriálních stanovišť.

V takové situaci je diskuse nad magisterskou prací skoro zbytečná, přesto bych připomenul dvě poučení, která by si magistrant měl odnést. A sice,

1. Veškeré spoléhání na externí spolupracovníky, nemáme-li na ně „metr“, může být cestou do pekel – to k projektu s lomy.
2. Nehorázná tvrzení si žádají nehorázné důkazy – to k předložené práci.

Nakonec povinné formulace. Předložená práce, jakož i další aktivity studenta Tropka, by na řadě českých vysokých škol stačily k získání nejen magisterského, ale i doktorského titulu; na školách dočasně okupovaných našimi nepřáteli pak k pozici přinejmenším docentské. Práci bez rozpaků doporučuji k obhajobě a doporučuji udělení titulu „Magistr“.

Mgr. Martin Konvička, Ph.D.
v Českých Budějovicích, 20.května 2008

